

« Min sjæl ophøjer Herren. »

Lukas 1:46

Disse ord, inviterer os til at gøre hele vores liv til en lovsang. Til hver dag at få øje på de "store ting", Gud har gjort. Ligesom Maria kan vi være vidner om, at Gud altid er trofast, og at han elsker os uendeligt.

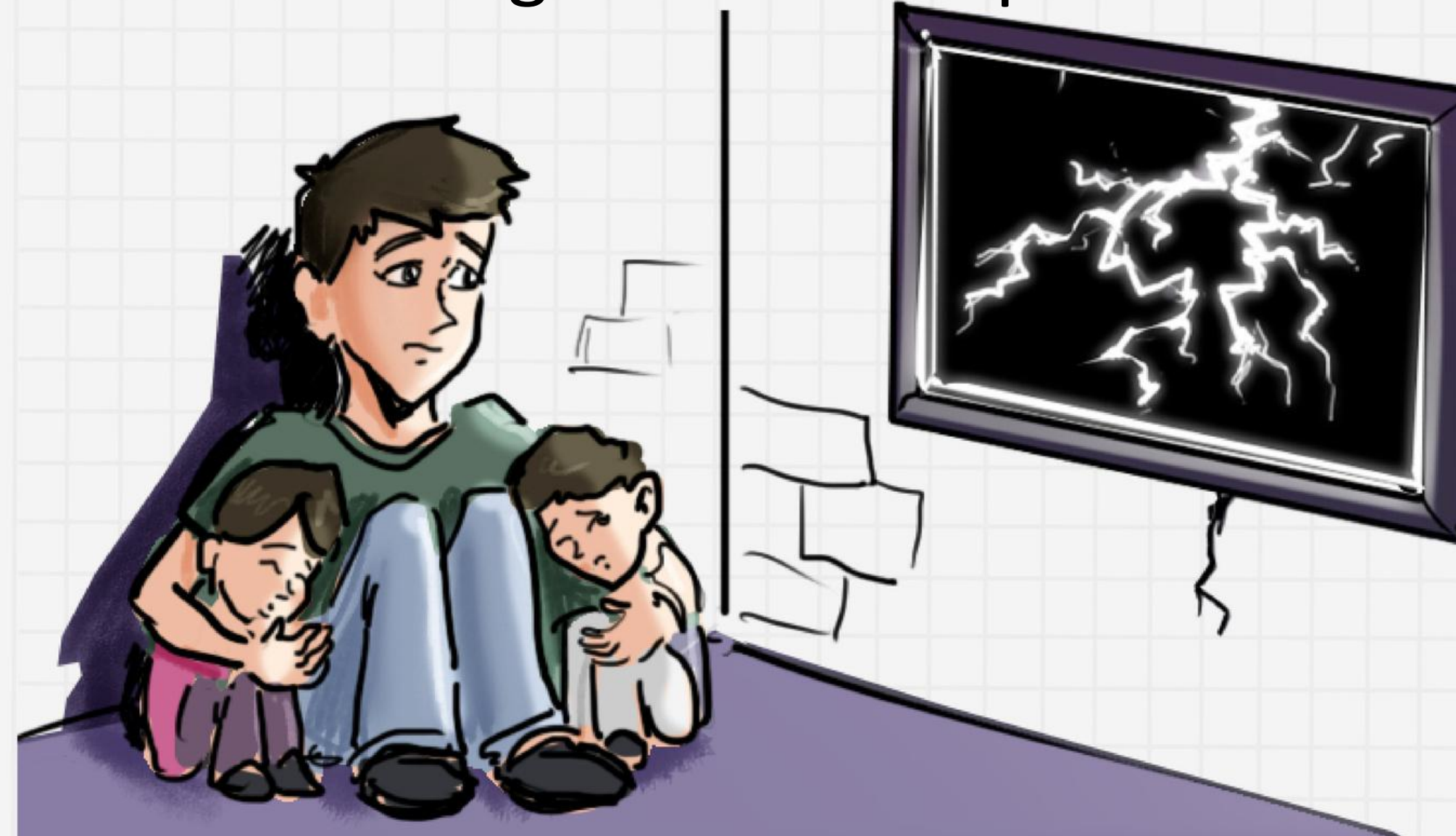

I Lukasevangeliet læser vi om englen Gabriel. Han fortæller Maria, at hun skal blive mor til Jesus.

Maria beslutter sig for at besøge sin kusine Elisabet, som også venter et barn. Hun tager ud på en lang rejse for at dele sin glæde med hende og for at hjælpe hende.

Under en voldsom tyfon begyndte vores hus at ryste. Jeg blev virkelig bange. Min far sagde, at vi skulle gå ud på badeværelset, fordi det var det sikreste sted.

Der begyndte vi at bede sammen. Jeg mærkede, at Gud beskyttede os og var helt tæt på.

Ud af deres møde vokser en smuk bøn frem:
Magnificat

'Magnificat' betyder at anerkende, at Gud er stor. Maria er fyldt af undren over alt det store, Gud gør.

"Min sjæl lovpriser Herren."

Maria kan være et forbillede for os. Ligesom hende kan vi prøve at bede til Gud med hele vores hjerte – fyldt af undren og taknemmelighed for alt det, vi får.

Strømmen gik, og alt blev mørkt. Min far sagde: "Lad os blive ved med at bede og være opmærksomme."

I de dage kom vi som familie meget tættere på hinanden. Vores forhold til Gud blev også stærkere. Vi bad meget sammen, læste i Evangeliet og begyndte at hjælpe mennesker i nabolaget.

Jeg troede, det ville være kedeligt at leve uden strøm og alle de ting, vi er vant til.

Men nu har jeg opdaget, at når man møder mennesker og elsker dem, oplever man en dyb glæde i hjertet. »

J. fra Filippinerne

